

[Sønderup.]

til at gå løs med ekspropriationer, kan jeg ærlig talt ikke se, at det ideal for jordlov-givning, der er det ærede medlems og formentlig flertallets indenfor den socialistiske folketingsgruppe, afviger så forfærdelig meget fra de russiske metoder. Når vi dertil lægger økonomiministerens planer om tvungen arbejdstid i landbruget, så tegner der sig visse retningslinier, som egentlig er meget gode at få forstand af. Det er meget bemærkelsesværdigt, at det er økonomiministeren, der beskæftiger sig med landbrugets arbejdstid, den minister, der formentlig mere end de fleste andre må være interesseret i vor valutaisituation, som ikke tegner altfor strålende, for det eneste visse, der kommer ud af økonomiministerens planer og af den usikkerhed omkring landbrugets dispositioner, som den af det ærede medlem hr. Chr. Rasmussen antydede landbolovgivning uvægerligt må forårsage, er mindre produktion og en deraf følgende mindre eksport og mindre valuta.

Det ærede medlem hr. Chr. Rasmussen har som sin gruppes ordfører givet os et levende indtryk af, at man fremover ikke vil kunne regne så forfærdelig meget med ejendomsretten i landbruget, og det vil jo i og for sig være udtryk for noget, som også efterhånden, i det omfang man anser det for nødvendigt, vil få ærinde til andre samfundsgrupper.

Mit parti har nu ved det ændringsforslag, der er stillet til tredje behandling i dag, fulgt vort forligstilbud op. Vi har ikke kunnet opnå en eneste indrømmelse; vi har ikke, hvad der for os betyder så overordentlig meget, kunnet få en indrømmelse, der ville sikre sammenhængen mellem slægterne og ejendommene i et rimeligt omfang, og derfor kan vi ikke tage medansvar for ændringerne i statshusmandsloven i den foreliggende skikkelse, men må anbefale at stemme imod lovforslaget.

Tesdorpf: Jeg er enig med det ærede medlem hr. Sønderup i, at det er en ret sensationel afgørelse, man her vil træffe i modstrid med opfattelsen hos en stor del af tingets medlemmer, men det har det jo ikke været muligt at rette på.

Det, jeg gerne vil nu, er at rette et spørgs-

mål til den højtærede landbrugsminister. Når man som foreslået udvider forkøbsretten og yderligere indfører det nye begreb mageskiftetillægsgjord, som også er noget meget indgribende, synes ministeren da, der er overensstemmelse mellem den måde, administrationen virker på, og folketingets opfattelse af, hvorledes administrationen burde handle ved køb af den jord, som tages fra en ejendom, når forkøbsretten ikke bruges fuldtud? Der er fra forskellig side her i folketinget, bl. a. af den højtærede landbrugsminister og det ærede medlem hr. Aage Fogh som repræsentanter for de to partier, der vedtager dette lovforslag, sagt noget, som gik på den melodi, at man ønskede en fornuftig ordning, og denne villé blive fornuftigt administreret af jordlovsudvalget. Den højtærede minister sagde ved anden behandling, at jordlovsudvalget ofte i fri handel søger at give tre gange grundværdien for tillægsgjord. Også andre kunne jeg citere; tidligere medlem af landstinget, hr. Oluf Johansen, har sagt, at man ville give prisen i handel og vandel, dagsprisen, for jorden, og det blev ikke modsagt. Jeg bemærker her, at jordlovsudvalget selvfølgelig handler forskelligt, eftersom det er forskellige medlemmer, der har med sagerne at gøre, ligesom forskelligheder gør sig gældende, når de under jordlovsudvalget sorterende udvalg, f. eks. tremandsudvalgene, handler. Men der er mangfoldige eksempler, som giver en det indtryk, at der i virkeligheden er tale om magtmisbrug, ja, mange gange om pengeafpresning, som f. eks. når jordlovsudvalget siger til en mand: vi vil frafalde forkøbsretten til denne ejendom, hvis De vil afstå et stykke jord, men til en pris, der ligger langt under dagsprisen.

Jeg skal ikke forlænge debatten med yderligere eksempler, men blot henvise til en artikel i „Jyllandsposten“ for 1. juni, altså i forgårs, af overretssagfører Dahl. Artiklen hedder: Jordlovsudvalget arbejder — og den er ganske god at blive klog af. Uanset at man i den pågældende sag — som andre steder — har båret sig forkert ad, idet man i virkeligheden er begyndt at overtage gården, inden man var kvit af jordlovsudvalget, er behandlingen dog efter min mening ikke rigtig, og den pris, der til-